

P6_TA(2006)0031

Egipt: przemoc w stosunku do uchodźców z Sudanu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie stosowania przemocy wobec sudańskich uchodźców w Egipcie

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie praw człowieka w Egipcie,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2004 r. w sprawie sytuacji humanitarnej w Sudanie ⁽¹⁾ oraz rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 21 kwietnia 2005 r. w sprawie sytuacji w Sudanie ⁽²⁾,
- uwzględniając wszystkie stosowne rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym rezolucję 1593 (2005) w sprawie sytuacji w Sudanie oraz rezolucję 1564 (2004), na mocy której w dniu 25 stycznia 2005 r. przedstawiono raport Międzynarodowej Komisji Śledczej w sprawie Darfuru dla Sekretarza Generalnego ONZ,
- uwzględniając umowę stowarzyszeniową pomiędzy UE i Egiptem ⁽³⁾, podpisaną w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2001 r. i obowiązującą od dnia 1 czerwca 2004 r., a w szczególności jej art. 2,
- uwzględniając rezolucję przyjętą przez Euro-Śródziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne w dniu 15 marca 2005 r. w Kairze, podkreślającą znaczenie praw człowieka,
- uwzględniając deklarację barcelońską z dnia 28 listopada 1995 r. oraz komunikat Komisji (COM(2005)0139) w sprawie dziesiątej rocznicy procesu barcelońskiego oraz wyzwań na następnych pięć lat, szczególnie w zakresie realizacji celów takich jak ochrona praw człowieka,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącą statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. oraz Kodeks ONZ postępowania funkcjonariuszy porządku prawnego,
- uwzględniając art. 11 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 177 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, określające promocję praw człowieka jako cel wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa,
- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dnia 30 grudnia 2005 r. egipskie siły bezpieczeństwa siłą ewakuowały ponad 2 500 sudańskich emigrantów, uchodźców i osób starających się o azyl, którzy ulokowali się na placu Moustafa Mahmoud, w dzielnicy Mohandessin, naprzeciwko siedziby Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców (UNHCR), żądając przeniesienia ich do krajów trzecich od dnia 29 września 2005 r.,
- B. mając na uwadze, że podobno 2.000 policjantów otoczyło prowizoryczne obozowisko, atakując tłum przy użyciu armatek wodnych i bijąc poszczególne osoby pałkami w celu zaprzestania okupacji tego miejsca,
- C. mając na uwadze, że naoczni świadkowie, prasa międzynarodowa i organizacje praw człowieka doniosły o ponad 200 ofiarach śmiertelnych, podczas gdy zgodnie z oficjalnymi informacjami podanymi przez władze egipskie zostało zabitych tylko 27 osób, z których wszystkie były Sudańczykami, zaś większość z nich stanowiły kobiety, dzieci i osoby starsze; mając na uwadze, że w wyniku ataku egipskich sił bezpieczeństwa doszło również do wielu zatrzymań, a wiele osób zostało rannych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 E z 9.6.2005, str. 153.

⁽²⁾ Dz.U. C 272 z 3.11.2005, str. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 39.

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

- D. mając na uwadze, że w wyniku tego incydentu liczni uchodźcy zostali aresztowani i przewiezieni do więzień znajdujących się poza stolicą,
- E. mając na uwadze, że w następstwie podpisania w 2005 r. porozumienia pokojowego pomiędzy Północą i Południem Sudanu rząd egipski ogłosił, że uchodźcy sudańscy przebywający na terenie Egiptu nie są już uprawnieni do korzystania ze statusu uchodźców,
- F. mając na uwadze, że dnia 4 stycznia 2006 r. władze egipskie ogłosiły, że deportacja około 650 Sudańczyków zostanie opóźniona o 72 godziny, aby umożliwić UNHCR sporządzenie list uchodźców i osób ubiegających się o azyl,
- G. mając na uwadze, że sygnatariusze konwencji genewskiej, a w szczególności rządy Państw Członkowskich, zobowiązani są do wypełnienia wynikających z niej zobowiązań międzynarodowych dotyczących indywidualnych wniosków o azyl oraz wniosków o nadanie statusu uchodźcy, jak również wniosków państw trzecich o przyjęcie uchodźców;
- H. mając na uwadze, że ogólna sytuacja w Sudanie jest bardzo niestabilna ze względu na trwający w dalszym ciągu konflikt w Darfurze i niepewny pokój między Północą a Południem;
- I. mając na uwadze, że Unia Europejska i społeczność międzynarodowa winny działać zgodnie z globalną strategią mającą na celu promowanie pokoju i stabilizacji, jak również odbudowę gospodarki i społeczeństwa, szczególnie w regionach Afryki spustoszonych przez wojnę domową;
- J. mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach wzrosła liczba przypadków naruszenia praw człowieka w Egipcie; mając na uwadze na przykład aresztowanie po ostatnich wyborach Aymana Noura, byłego parlamentarzysty i przywódcy świeckiej partii El Ghad, jak również innych oskarżonych; mając na uwadze, że Aymana Noura skazano na 5 lat więzienia za domniemane sfalszowanie około 50 podpisów wymaganych w celu zarejestrowania jego partii;
1. wyraża potępienie wobec przemocy stosowanej przez egipską policję, która doprowadziła do śmierci i zranień i podkreśla, że zaistniała sytuacja można było i należało rozwiązać pokojowo;
  2. wzywa władze Egiptu do zapewnienia zgodności działań oficerów policyjnych z międzynarodowymi normami oraz do zaprzestania niepotrzebnego użycia siły;
  3. z zadowoleniem przyjmuje decyzję władz Egiptu o rozpoczęciu śledztwa w sprawie tragicznych wydarzeń z dnia 30 grudnia 2005 r. i wzywa rząd egipski do włączenia w śledztwo ekspertów ONZ w dziedzinie praw człowieka oraz członków niezależnych egipskich organizacji ochrony praw człowieka;
  4. przypomina, że Egipt jest sygnatariuszem Konwencji o zakazie tortur oraz innych porozumień międzynarodowych, które wyraźnie zakazują przymusowego powrotu do kraju w przypadku zagrożenia torturami lub okrutnym traktowaniem;
  5. wzywa władze egipskie do wstrzymania przymusowej deportacji do Sudanu pozostałych 650 Sudańczyków, ponieważ istnieje podejrzenie, że grupa obejmuje uchodźców i ubiegających się o azyl uznawanych przez UNHCR oraz do poszanowania zasady niewydalania (non-refoulement);
  6. wzywa władze egipskie do udzielenia informacji na temat miejsc, w których od 30 grudnia 2005 r. przebywają lub są przetrzymywani aresztowani sudańscy emigranci i uchodźcy, oraz do uwolnienia wszystkich obywateli Sudanu zatrzymanych podczas lub po zakończeniu zajęć, chyba że zostaną im przedstawione zarzuty popełnienia oczywistego przestępstwa, a ponadto do zapewnienia, aby wszyscy przetrzymywani mieli dostęp do pomocy prawnej i do swoich rodzin, a w razie potrzeby udzielono odpowiedniej pomocy medycznej;

Czwartek, 19 stycznia 2006 r.

7. wyraża zaniepokojenie z powodu zarzutów stosowania tortur i niewłaściwego traktowania oraz wzywa władze egipskie do zapewnienia nietykalności fizycznej i psychicznej wszystkich emigrantów i uchodźców oraz do przyjęcia ustawy o ochronie uchodźców, osób ubiegających się o azyl i emigrantów, która będzie w pełni zgodna z prawem międzynarodowym, w szczególności z Konwencją dotyczącą statusu uchodźców;
  8. uznaje mandat UNHCR oraz wagę jego wysiłków, aby chronić i promować trwałe rozwiązania dla uchodźców i innych osób wysiedlonych, które obejmują jego działania, oraz wyraża swoje poparcie dla pracy UNHCR;
  9. krytykuje niemniej UNHCR za opieszałość w znalezieniu rozwiązania dla problemu sudańskich uchodźców i osób ubiegających się o azyl i wzywa UNHCR do wyjaśnienia procedury wykorzystanej przy rozpatrywaniu wniosków przedłożonych przez Sudańczyków ubiegających się o azyl oraz różnych inicjatyw, które zostały podjęte, aby przełamać impas;
  10. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do ustanowienia prawdziwej partnerskiej współpracy z UNHCR poprzez zapewnienie wsparcia zarówno politycznego, jak i finansowego, aby wspomóc pracę UNHCR w Kairze w celu utrzymania stałego dialogu z władzami Egiptu, podkreślając, że sytuacja sudańskich emigrantów i uchodźców musi zostać rozwiązana w sposób pokojowy i zgodny z Konwencją Genewską z 1951 r. oraz międzynarodowym prawem humanitarnym;
  11. podkreśla, że poszanowanie praw człowieka jest podstawową wartością porozumienia o współpracy między UE a Egiptem oraz ponownie zaznacza, jak ważne dla promowania praworządności i podstawowych wolności jest partnerstwo euro-śródziemnomorskie;
  12. jest zdania, że zdarzenia, które miały miejsce w Kairze 30 grudnia 2005 r., stanowią poważne naruszenie art. 2 Układu o Stowarzyszeniu i wzywa Radę i Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na tę kwestię na nadchodzącym posiedzeniu Rady Stowarzyszeniowej UE-Egipt oraz podczas dalszych rozmów UE-Egipt zmierzających do określenia krajowego planu działań;
  13. zwraca się do Rady i Komisji, aby przewidziały w Europejskim Instrumencie Sąsiedztwa i Partnerstwa osobny program mający na celu zwalczanie stosowania tortur oraz poniżającego i nieludzkiego traktowania;
  14. wzywa społeczność międzynarodową, a w szczególności rządy Państw Członkowskich, do wsparcia programów przesiedleń uchodźców sudańskich, zgodnie z Konwencją Genewską;
  15. oczekuje, że państwa partnerskie Unii Europejskiej zapewnią bezpieczeństwo i sprawiedliwe rozpatrywanie wniosków wszystkim osobom ubiegającym się o azyl na ich granicach, zgodnie z międzynarodowymi konwencjami i przyjętymi zasadami międzynarodowego prawa dotyczącego uchodźców;
  16. z zadowoleniem przyjmuje i popiera nadchodzące z całego świata wezwania dotyczące uwolnienia Aymana Noura i zdecydowanie nalega, aby władze egipskie zapewniły dobre traktowanie i niestosowanie tortur oraz innych form niewłaściwego traktowania wobec Aymana Noura, a także zagwarantowały mu szybki, regularny i nieograniczony dostęp do prawników, lekarzy (ponieważ cierpi on na cukrzycę) i do rodziny;
  17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi oraz parlamentowi Egiptu, rządowi Sudanu i Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców.
-